

හැදින්වීම

"වේ ග්වාරා" යන්න බිහි වූයේ ඒ නමේ අයිතිකරුවාගේ උපතින් නොවේ. වේ යනු වේ තුළින් ම එනම් ඔහුගේ ජීවිතය තුළින්ම පැන නැගුණු කිසිවක් විය. වේ වෙනත් කිසිදු විස්තරවැදියෙකුට යා නොහැකි දුරක් ගමන් කළේය. ඔහු කියූ දේ එපරිද්දෙන් කළ මිනිසෙකු විය. බෙදුණු දකුණු ඇමරිකානු මහාද්වීපයේ අවාසනාවන්ත ඉරණම වෙනස් කිරීමටත්, එහි එක්සත්භාවයන් වෙනුවෙන් එතරම් පරමාදර්ශී කාර්ය භාරයක් ඉටු කළ වෙනත් කිසිවෙකු නොවීය. ඔහු ඒ බව ස්වකීය ජීවන භාවිතාවයෙන් පමණක් නොව, මරණයෙන් ද සනාථ කළේය. වේ, හැර දැමිය නොහැකි මතකයක් බවට පත් වූ වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි අප්‍රමාණ මිනිසෙකු විය. වරෙක ජීන් පෝල් සාත්‍රේ "වේ යනු මේ කාලයේ විසූ ඉතාම පරිපූර්ණ මිනිසා" ලෙස හැදින්වූයේ එහෙයිනි.

වේ බොහෝ හැකියාවන් එක් කොට තැනුණු පුද්ගලයන්ගෙන් එකෙකුය. වෛද්‍යවරයෙක් ලෙස, අර්ථ ග්‍රාස්තුඥයෙකු ලෙස, රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයෙකු ලෙස, නානාපතිවරයෙකු ලෙස, උපාය සැලසුම්කරුවෙකු ලෙස, ලේඛකයෙකු ලෙස සහ ඉතාම ප්‍රකට වී ඇති පරිදි සටන් කරුවෙකු ලෙස වේ ඇදැහිය නොහැකි තරමට වෘත්තීමය විය.

ඔහු, ඔහු නියැළුණු මිනෑම කටයුත්තක පරම අවසානය දැකීමේ පිපාසයකින් පෙළුණේය. වේගේ ඉතාම ප්‍රකට කියමනක එන පරිදි, - ජනතාව වෙනුවෙන් වැඩ කිරීම, මිනිසෙකුට උැබිය හැකි උතුම්ම සතුට ය. යන්න ඔහු සම්බන්ධයෙන් ඉතාම නිවැරදි විය. කිසිවෙකු කාර්යාලයකට තව කෙනෙකු නිලවූ කළ නොහැකි බව ඔහු ඇදුණු අතර එය තමන්ටම යොදා ගත්තේය. තමා විශ්වාස කළ සත්‍යයන් වෙනුවෙන් තමා ම පෙනී සිටියා පමණක් නොව ඒ වෙනුවෙන් සිය ජීවිතය පුද කළේය.

මේ ලිපි පෙළ පෙන්වා දෙන්නේ වේ අප හැර ගිය පසුවත්, අප ඔහු ජීවමාන වී නැතිව යූණු බවයි. ඔහුගේ ජීවනාදර්ශයන් විසින් වඩා යහපත් ජෝකයක් බිහි කර ගැනීමේ සිහිනය පන්තරය උඩනු ඇත. මහපොළොව මත ධනවත් ජාතින්ගේ ද දිලිසු ජාතින් පාලනය කරන කෘර පාලකයන්ගේ ද පරම සතුරා ලෙස වේ මරණයෙන් මතු ද "ජීවත්" වනු ඇත.

3. අර්නෙස්ටෝ "වේ" ග්වාරාගේ ජීවිතය ගැන සටහන්

ඇල්බර්ටෝ ග්‍රෙනාඩෝස් [ALBERTO GRANADOS] මෙසේ කියයි:

අර්නෙස්ටෝ සහ අප අතර තිබූ ප්‍රධානතම සමානකමක් වූයේ ක්‍රියාශීලීත්වයයි. මුළු ජීවිත කාලය පුරාම වේ ඇදුම රෝගයෙන් පීඩා විඳි බව ප්‍රකට කරණය. එසේ තිබේදී පවා ඔහු ක්‍රියාවට ඇදුම් කළා. කාන්ත සහ ක්‍රීඩාව අතර දෝලනය වූ අධ්‍යාපනය මගින් ඔහුට අධ්‍යාත්මික උත්තේජනයක් ලැබුණා. එයින් ඔහු ශාරීරිකව ශක්තිමත් වුණා.

අර්නෙස්ටෝ තුළ තිබුණු සංවාරයටත් අනතුරුදායක ක්‍රියාකාරකම් වලටත් වූ ගිප්කම මේ ක්‍රියාශීලීත්වයේම දිගුවත්. ඔහු උසස් විද්‍යාලයේත් මම විශ්ව විද්‍යාලයේත් ඉගෙන ගනිමින් සිටි නමුත්, කෙමෙන් අප එකිනෙකාගේ සමාගමය ප්‍රිය කරන මිතුරන් බවට පත් වුණා. ඔහුගේ මුද්ධමත්බව සහ දැනුම හඹා යාමේ ලොල් බව නිසා අපි සියල්ලෝ ඔහුව ප්‍රිය කළා. මම අර්නෙස්ටෝගේ සහ-දරුවාගේ පුස්තකාලයට නිතර නිතර ගියා. බොහෝ පොත්වල පළමු කියවන්නා වූයේ අර්නෙස්ටෝ. දෙවැනි කියවන්නා වූයේ මමයි. හැම ආකාරයකින්ම සුවිශේෂී වූ ආනාගත ජීවිතය වෙනුවෙන් කිසියම් වූ මුද්ධමය ඉබන් වේ ළඟ තිබුණාය කියා මට තිනෙන්නවා.

ඔහු අපින් එක්ක රට තුළට ගියවු සංචාර වලින් සතුටු වුණා. ඉගෙන ගන්නා. පස්සේ කාලෙක අපි දෙන්නා මහාද්වීපය හරහා ගිය ප්‍රකට මෝටර් සයිකල් සංචාරයට මේ හැම මුල් කාලීන අත්දැකීම්ම උදවු වුණා. ඊටත් අවුරුදු ගානකට පස්සේ සටන් බිමේ ගර්ල්ලාවෙකු විඳිනට වේ කළ

වැඩ කොටසෙදී වුනත් මේ සචාර වලින් ලැබුණු පන්තරය වැදගත් වුණා. උදාහරණයකට, ඉතාම අඩු ආම්පන්න ගණනකින් ගේට්ට් එකක් (කුඩාරමක්) අවටා ගන්නා විදින ගැන මුල්ම පාඩම අපි ඉගෙන ගත්තේ මේ සංචාර වලින්. ඒවා ඒ විදිනට තුදෙක් එකකාරි එදිනෙදා නාගරික ජීවිතයෙන් පළා යන්න කරනු "කොළ වැඩ" වුනත්, අපිත් නොදැනුවත්වම අපේ ඉලක්ක වලට යන්නට ඒවා උදවු වුණා.

1946 දී අර්නෙස්ටෝ ග්වාරා උසස් විද්‍යාලයෙන් ලැබූ අධ්‍යාපනය නිමා කළේය. ග්වාරා පවුල බුටර්නෝස් අයර්ස් නුවර පදිංචිය පිණිස පැමිණි අතර, එහි දී අර්නෙස්ටෝ සිය වෛද්‍ය අධ්‍යාපනය ඇරඹීය.

ඇල්බර්ටෝ ග්‍රෙනාඩෝස් [ALBERTO GRANADOS] මෙසේ කියයි:

අපි හැමෝම හිතුවේ ඔහු වැඩියෙන්ම දක්ම වුනේ ගණිතයට නිසා, ඉංජිනේරු අංශයේ උසස් අධ්‍යාපනය තෝරා ගනිවිය කියලා. ඒ වෙනුවට

ඔහු වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ලියා පදිංචි වුණාය කිවුවහම අපි හැමෝම පුදුම වුණා. ඉගෙන ගන්නා ආතරේ අර්නෙස්ටෝ හතර සහචාරව සම්බන්ධ අර්ධ කාලීන රැකියාවක් කෙරුණා. ඒ අතරම අසාත්මිකතා පර්යේෂණ ආයතනයකත් ස්වේච්ඡා පදනමෙන් වැඩ කළා.

වයස 18 ක් පමණ වූ විට එවකට වූ ආප්තරිකියානු නීතියට අනුකූලව අර්නෙස්ටෝ අතිවාච්‍ය පුදුම නමුදු සේවය සඳහා ලියාපදිංචි විය. එහෙත්, පරීක්ෂණ වලින් අනතුරුව, නමුදු වෛද්‍යවරු ඇදුම රෝගය නිසා ඔහු කිසිදු අත්දැකීම හමුදා සේවයක යොදා ගැනීමට නුසුදුසු බව නිර්දේශ කළහ.

හැම විවේක දිනයකම අර්නෙස්ටෝ කළේ සොයා ගත හැකිව තිබූ ඕනෑම ක්‍රමයකින් සංචාරය කිරීමය. විටෙක පයින්. තවත් විටෙක කුඩා මෝටරයක් සවි කළ බයිසිකලයකින්. මෙලෙස ඔහු ආප්තරිකාවේ විවිධ පළාත්හි සංචාරයේ යෙදුණේය. තවත් විටෙක ඔහු වෙළඳ මුහුදු යාත්‍රාවකට බැඳී කැරබියන් මුහුදේ සංචාරය කළ අතර එය අර්නෙස්ටෝ මවුරුටෙන් බැහැර ගිය මුල්ම අවස්ථාව විය.

වේ [CHE] මෙසේ කියයි:

කියුබාවෙහිදී මම ගිය වෙනත් රටකදීත්, කිසිම තැනකදී මම මම විදේශිකයෙක් ය කියලා හැඟීමක් ඇති වූයේ නෑ. ගෝතමාලාවේදී ගෝතමාලානියානුවෙක් විඳිනටත්, මෙක්සිකෝවේදී මෙක්සිකානුවෙකු විඳිනටත්, පිරුවල දී පිරුවියානුවෙකු විඳිනටත් දැනුණා. හරියටම මේ දැන් මම කියුබාවේ ඉන්දැද්දී කියුබානුවෙක් විඳිනට දැනෙනවා වගේ. ඒත් ඒ හැම තැනකදීමත්, මට මම ආප්තරියානුවෙක් කියා හැඟීමක් එහෙමම තිබුණා.

ඇල්බර්ටෝ ග්‍රෙනාඩෝස් [ALBERTO GRANADOS] මෙසේ කියයි:

අර්නෙස්ටෝ එයාගෙ යාලුවන්ට මෙහෙම කිවුවා, "මයාලා මෙහෙ ඉදන් විභාග තුනක් කවර් කරන්න සූදානම් වෙනවා. ඒ වෙනුවට මම සැලසුම් කරන්නෙ තාමත් රටේ යන්න බැර වුණු පළාත් තුනක් කවර් කරන්න! ඒම වේ සංචාර අස්සෙම මයාලා වගේම විභාග තුන සමත් වෙන්නත් මට ඕනෑ."

අතර්නටම ඔහු ඒ දේ කළා. එයා සැලසුම් කරනු ප්‍රදේශන් කවර් කළා. විභාගත් කවර් කළා ඉහළින්ම. සමහර විට ඕනෑවත් වඩා හොඳින්.

අමරණීය මිනිසා 2

අර්නෙස්ටෝ හිතුවේ හැමෝම ලැබෙන ශ්‍රේඛි එක (ශ්‍රේණිය)

හම් වූ විස්වව්‍යාපිත බවට රූපාන්තරණය කළා වූ හැරවුම් ලක්ෂ්‍යය මේ ගමනයි. ඔවුන්ගේ මුල් සැලසුම වූයේ පැසිෆික් වෙරළ තීරයේ මුළු දුර පාරාන්තය කිරීමයි.

ඇල්බර්ටෝ ග්‍රෙනාඩෝස් [ALBERTO GRANADOS] මෙසේ කියයි:

සංචාරය පුරාවට අපේ මෝටර් සයිකලය කිසිදු ලෙඩක් නොදී දිව්වා නම් මේ වාර්තාව මේ තරම් වටිනා අතනා අත්දැකීමක් නොවන්නෙ හොඳමම ඉඩ තිබුණා. ඒත්, එහෙම වූයේ නෑ. විලිස් සැන්ටියාගෝවට ලං වෙන්න ඔන්න මෙන්න තියෙද්දී, සයිකලේ හටින් දුරුණා යන්න බෑ කියන්න බිහි වුණා. ඒ වෙද්දී සැලසුම් කරනු දුරන් අපටත් එකක්වත් අපි කළේ නෑ. අපි ආරම්භ වුණා නමුත් අපි දෙන්න එයාව මග අතරම කරලා දුලා අපේ ගමන ඉදිරියටම යන්න ඕනෙ කියන දුක්කර තීරණයට ආවේ. "සයිකලයෙන් බැරිම" නම අපේ වාර්තාවේදී අපිට මිනිස්සු අඳුනා ගන්න ඉඩ සැලැස්සුවේ. අපි අතර අනුබලය හැම රැකියාවක්ම කර කර, අපේ වාර්තාවේ ඉතිරි කොටස සම්පූර්ණ කරගන්න මුදල් හෙවුවා. අපි ට්‍රක් රියදුරන් විඳිනට, නාර්ටාමලා විඳිනට, පිගන් සෝදුන්තො විඳිනට, නාවිකයන් විඳිනට කොටින්ම වෛද්‍යවරු විඳිනට පවා වැඩ කෙරුවා.

ලියන්නේ කුමිඩා <koombiyaonline@gmail.com>

ලතින් ඇමරිකාවේ සංචාරය කරලා, මේ අපුරු මහාද්වීපයේ සුන්දරකමත්, ඒකට යටින් හැරගිලා තිබීම මිනිස්සුන්ගෙ දුක්කර ජීවන රටාවත් නොයා ගෙන යාමේ හිතයක් දිග කාලයක් තිස්සේ අපි ඇතුළේ තිබුණා. සති අන්තයක, එහෙම නැත්නම් කුඩා වාර්තාවක දී කපුකරයේ ගෙවූ රාත්‍රියක, මමයි අර්නෙස්ටෝයි මගේ අනිත් සහෝදරයෝයි එක්ක මේම ගැන කතා කළා කෙළවරක් තැනුවා. අපේ අනාගත වාර්තාවේ මුල්ම සැලසුම් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් හැඳින්වීමට වුණා.

1951 දෙසැම්බර් 29 දා, අර්නෙස්ටෝ ග්වාරා, ඇල්බර්ටෝ ග්‍රෙනාඩෝස් සමඟ මෝටර් සයිකලයේ හැඳුණේ, දීර්ඝ වූ ද වෙහෙසකර වූ ද, පසු කලෙක ලෝක ප්‍රකට වූ මෝටර්-සයිකල් වාර්තාව අරඹනු පිණිසයි. හරුණා අර්නෙස්ටෝ ග්වාරා, පසුව ලෝකය හඳුනාගත් වේ ග්වාරා

කණ්‍යායක ඉතා නිමේෂාට අත දෙනවා මල් කැකුලක් සේ විකනසිතව ආ නිමේෂා සංකල්පනී දිශණිය අද ඔබේ සහය පතයි. සෙර්බල් පැලුසි පම් රෝහලකට ගොදුරු වී අසරණව සිටිනා නිමේෂා සංලක්ෂනී දිශණියට අත්කර දෙන්නට ඔබට හැකි නම් මේ ලිපියකට ලියන්න. සේ ඒ ඒ අයේකා නිලයන් 119 සිවනමිමුල්ල ගම්පහ දුරකතනය 0333 726 492